

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 14

Winter 2022-23

Inhoudsopgave

	Redactioneel	1
Bestuur Kweeklust	Van de burgemeester	2
Gabrielle Zegers	In memoriam 'Snor'	3
Wim en Koos Borsje	Monster in de polder	4
Ti Fens	Bert op het feestje	5
Frank van Delden	FLUITenkruid	6
Edo van Morgen	Een leuke TV uitzending	7
Peter Moen	Oh God, de sloot kleurt rood	8
Gijs van Dalfsen	Dierspotters	10
Gabrielle Zegers	Bedankt!	11
Ti Fens	Oproep	12
Peter Moen	De natuur op onze tuintjes	13
Redactie binnentuin	Oplossing zomer-Filippine	13
Edo en Ellen	De Kriebels	14
Redactie buitentuin	Nieuwkomers	15
Tineke van Bottenburg	Winterslaap en afscheid	16
Ti Fens & Hieke Baart	25 juni '22 Kunstweeklust	18
Hieke Baart & Ti Fens	Impressie Kunstweeklustdag	20
Gijs van Dalfsen	Waarover ik nadacht..	22
Karin en Ed Merks	Flespompoen Rollade	24
Redactie binnentuin	De slakkenbarrière	26
Frank van Delden	Filippine	27
Wim en Koos Borsje	Plant-Aardigheden-Plannen	28
Else de Haan	Geheimzinnige draden	30
Gijs van Dalfsen	Bert gaat naar de ALV	31
Ed Merks	Kroon op het werk	32
Joop Bleeker	Het waterballet in mijn tuin	33
Abbey	Tekening	34
Gerwin Leenstra	Co-tuinieren	35
Tineke van Bottenburg	Meer dan een tuin	36
Karin Merks	Hakselaar 2022	38
Wergroep compost	Project compost & hakselaar	39
Het Tuinhek	Verwondering	40
Hans Krabbe	Gedicht	41

Redactioneel

De sneeuwkllokjes, krokussen en narcissen roepen ons alweer naar de tuin. De pakjes met zaad liggen uitnodigend te wachten en de eerste zaailingen komen op. Geen betere tijd om ons geheel vernieuwde clubhuis officieel te openen. Zelfs de naam is nieuw, democratisch gekozen!

Bij deze feestelijke opening hoort een feestelijke, extra dikke Buitenpost, vol met verrassende inzendingen. Het gonsde op Kweeklust, afgelopen jaar: de mooiste insekten, de interessantste plantjes van piepklein tot prachtig groot en natuurlijk de spannende *KunstKweeklustdag* met resultaten van de onvermoede talenten van onze medetuinders. Een recept, de puzzel, tekeningen.....Ook Bert is weer aanwezig met een geheel originele kijk op de afgelopen ALV. Op diezelfde ALV tekenden mensen in voor werkgroepen over onder meer natuurlijk tuinieren en composteren. Een idee, ontstaan tijdens het algemeen werk, en door Marieke da Costa en anderen verder vormgegeven. In deze Buitenpost leest u over hun werkzaamheden.

Niet alleen wijzelf, maar ook treinreizigers bekijken onze tuinen met belangstelling. Een van hen, een Argentijnse, deed verslag van haar observaties in een 'Ikje' van de NRC van 14 januari van dit jaar: 'De huisjes zijn erg armoedig, maar ze hebben wel leuke, nette tuintjes..' Een verrassing voor de tuincommissie en de bouwcommissie?

Tenslotte: op 9 februari tekenden Ineke van de Pol en Annie van Asselt de nieuwe Statuten van onze vereniging. Een mijlpaal. Ons nieuwe clubhuis is de tweede mijlpaal waar we ook nog direct van kunnen genieten.

Hans Hoenderdos maakte de foto van de twee grote bouwers (ook op pagina 9). Dank aan hen en aan de andere bouwers en schilders!

De redactie, Tineke van Bottenburg, Gijs van Dalftsen, Else de Haan. Ereredactielid, Loes Geraedts. Illustraties en cover: Gijs van Dalftsen.

Van de Burgemeester en wethouders

Lieve Kwekelingen,

Wat een eer om als jullie voorzitter het openingsstuk van de Buitenpost te mogen schrijven. Maar een beetje spannend ook wel de eerste keer. Met verbazing en genoegen lees ik elke keer hoe onze leden grote en kleine avonturen beleven terwijl zij genieten van hun tuin.

Wij mogen ons gelukkig prijzen met ons complex. Het is heel bijzonder in Nederland dat wij dit niet huren, maar dat het ons eigendom is. Dat geeft veel mogelijkheden en daarbij horen ook verantwoordelijkheden. Natuurlijk moeten wij ons dan ook aan bepaalde regels houden die door de Algemene Vergadering vastgesteld zijn. Als we dat soms moeilijk vinden, moeten wij ons maar voor ogen houden dat die er zijn voor ons aller welzijn.

Er gebeurt veel in de wereld om ons heen en misschien ook wel in ons eigen leven. Toch hebben wij onze tuin waarin wij plezier hebben. Dat de tuin ons fit houdt, is zeker te merken aan Martin Raaijmakers. Hij werd genomineerd en gekozen tot de Beste Doortrapper van het jaar. Hij kreeg daarvoor de Beste Doortrapper Bokaal. Van harte gefeliciteerd, Martin en ga zo nog vele jaren door!

Ik vind het hartverwarmend om te zien hoeveel mensen zich inzetten voor de vereniging. Neem nu maar eens de verbouwing van de oude Tuinwinkel. Twee leden werkten keihard om er iets prachtigs van te maken. De ruimte is verdubbeld en schitterend ingericht. Hulde hiervoor! Inmiddels weten we de nieuwe naam. Ik ben benieuwd!

Vol optimisme dacht ik het voorzitterschap te kunnen combineren met het organiseren van het Algemeen Werk. Dat bleek in de praktijk onmogelijk. Gelukkig heeft Sabine Dorrepaal die taak van mij over willen nemen. In februari krijgen jullie van haar het nieuwe rooster. Graag naar haar reageren als je een wijziging door wil geven en dus niet naar het secretariaat.

En dan de werkgroepjes. Op de ALV hebben een aantal leden zich aangemeld zodat de groepjes aan de slag kunnen. De volgende groepjes gaan aan het werk:

Groepje HR, Groepje digitaliseren/ website, Groepje WC, Groepje hakselaar/ composthoop, Groepje Natuurlijk Kweeklust (waaronder duurzaamheid/inrichting Kweeklust en natuurlijk tuinieren).

Ik hoop dat deze werkgroepjes op de voorjaarsvergadering al met voorstellen kunnen komen zodat we die met elkaar kunnen bespreken. Mocht je nog mee willen doen, meld je dan aan bij het bestuur. Wij brengen je dan in contact met de juiste persoon.

Laten wij er een vruchtbaar en groeizaam jaar van maken, niet alleen voor onze tuin en de opbrengsten daarvan maar ook voor onze vereniging.

Ineke van de Pol, voorzitter

In memoriam -SNOR-

Al rijdend op de fiets in Weesp, zie ik Snor in de verte.....

Dichterbij komend, zie ik dat het iemand anders is en realiseer me, dat Willem Brinkman, SNOR er niet meer is.

SNOR was een fijn mens en altijd in voor een grapje of een pesterijtje. Tijdens de jaarlijkse takkendag, al wachtend in de rij, ging hij expres op de lange takken staan, waardoor het doorlopen werd belemmerd of ging Snor lekker voordringen. Bij regen en zonneschijn was het altijd een lollige boel.

Een mooi mens is heen gegaan. "SNOR" We missen je!

Gabrielle Zegers, tuin 102

Monster in de polder

Wim en Koos Borsje, tuin 103/104

Lekker wat op onze tuin aan het rommelen: beetje weghalen hier, beetje planten daar en dan sta je plotseling oog in oog met dit monster. Nou ja, een beetje relativeren: monstertje, de afmeting van je middelvinger. Een superrups. Een **olifantsrups**.

Maar: oog in oog? Je hebt de indruk dat hij je met die grote zwarte ogen fixeert en ook nog twee snuivende neusgaten heeft. Hij is imponerend - je pakt hem niet één twee drie op en als vogel kijk je wel uit om zo'n ondier als ontbijtje te gebruiken.

Als zo'n rups zou kunnen denken zou hij tegen zichzelf zeggen: ha - gelukt! Die ogen en neusgaten zijn fake; de echte kop van het dier is dat kleine blauwe gevalletje aan de voorkant en de ogen zijn pigmentvlekken op het tweede en derde segment van zijn lijf. Een prachtig

voorbeeld van mimicry. Als hij gestoord wordt trekt hij z'n kop terug waardoor segment twee en drie dikker worden en de 'ogen' nog groter lijken. Door er zo afschrikwekkend uit te zien vergroot hij z'n overlevingskans.

Olifantsrups heeft wel wat geluk nodig. Eerst moet er flink gegeten worden: reuzenbalsemien, wilgenroosje, fuchsia's; bij ons zat hij op een kattenstaart. Dan moet hij een rustige plek vinden om in de grond te verpoppen. Daar heb je dat dikke volgegeten rupsenlijf wel bij nodig. Als alles goed gaat: niet te nat, niet te heet, niet te koud, niet opgegeten worden door een spitsmuis, komt er het volgend voorjaar een nachtvlinder te voorschijn. Compleet met kleurige vleugels, spanwijdte

6cm, prachtig roze en olijfgroen, misschien wel de mooiste nachtvlinder die we hebben. Hij heet "Groot Avondrood" (foto's op internet). Wim heeft hem in al die jaren op Kweeklust twee keer gezien. En dan maar hopen dat er een partner gevonden wordt en de goede waardplanten voorradig zijn, zodat de hele cyclus zich kan herhalen.

Wil je 'rups nooit genoeg' zien eten, zoek dan op internet: Vroege Vogels zelf geschoten olifantsrups.

Beste tuinmensen: wees zuinig op uw wilgenroosjes, balsemien en kattenstaarten, ze kunnen wonderen herbergen.

FLUITenkruid

Frank van Delden, tuin 15b

Bijna niet voor te stellen, het is nu zo'n kale boel overal, maar straks in het voorjaar groeit en bloeit het overal weer uitbundig: het fluitenkruid! Lichtgroene stengels, mooie, lekker ruikende witte schermbloemen. Dan is het weer tijd om met en voor uw (klein)kinderen fluitjes te maken, de naam is immers niet voor niets fluitenkruid!

Dat gaat heel eenvoudig. Snijdt een niet al te kleine plant dicht bij de grond af. Dat mag wel, het zijn er immers zo veel, zeker geen beschermde plant. De bloemen en bovenste dunne stengeltjes snijdt u af, tot u één of twee stevige stengel(s) overhoudt. Let erop dat de stengel aan één kant open is, en aan de andere kant nog dichtzit. Als u er nu op blaast merkt u dat de lucht niet weg kan.

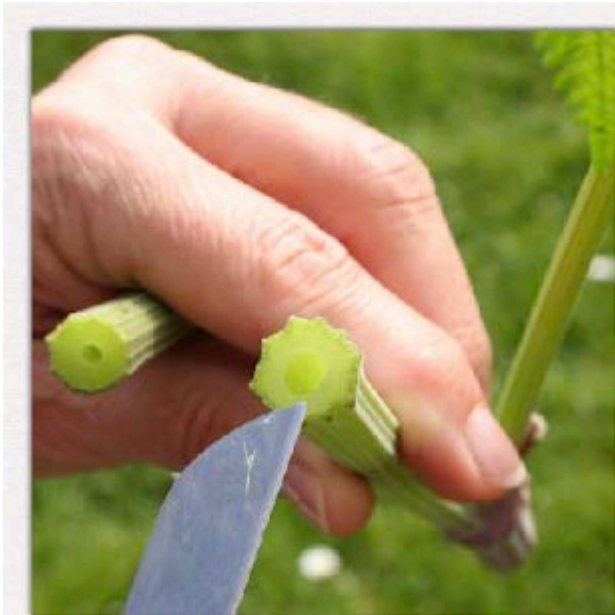

Maak nu met een scherp mesje een snede in de lengterichting, van buiten tot in de holle binnenkant, ongeveer in het midden en aan één kant, van zo'n vijf centimeter lengte. Als u er nu (vrij hard) op blaast geeft de stengel een piepton, hij fluit! Doet hij het nog niet, maak dan de snede een klein stukje langer en probeer het opnieuw. Dat komt vast goed! Als u verschillende fluitjes maakt krijgt u ook verschillende tonen

Let erop dat u het fluitje aan het uiteinde vasthoudt. In het midden vasthouden voorkomt dat de fluit bij de snede kan trillen, dan doet hij het niet.

Als de fluit verdroogt werkt hij niet meer. Zet hem dan een poosje in een glas water, en hij fluit weer.

Simpel hè? Een fluitje van een cent...

Neem het dikste stuk van de plant, en snij de bovenkant van de stengel door, zodat je de holte ziet (waar je later doorheen blaast).

Dan de truc: maak vanaf halverwege de stengel naar onderen een snee. Als je daarna aan de bovenkant (hard) blaast trilt de stengel mee en krijg je een mooie pieptoon.

Een leuke TV uitzending over een Volkstuin

Edo von Morgen, tuin 24

'Ons Tuintje' is een reality serie over de gezellige maar vooral ook actieve volkstuinvereniging 'Ons Genot' aan de rand van Utrecht. De meeste leden zijn erg trots op hun tuintje en zorgen er dan ook voor dat alles er keurig bij staat. We volgen de leden met de voorbereidingen van het evenement van het jaar, de dahlia-tentoonstelling, de maatregelen tegen verwaarloosde tuinen en het onderhoud van het complex en we zien mooie tuintjes voorbij komen.

Te vinden op: kijkbijons.nl. Daarna bij Uitzending gemist: Ons tuintje. Vanaf 4 februari elke zaterdag om 17.30.

Oh God, de sloot kleurt rood!

Peter Moen, tuin 130

Mijn opa (moeders kant) was onderwijzer in Amsterdam. Het hoorde bij zijn taak om de stadskinderen uit zijn klas met de natuur en het boerenland kennis te laten maken. Laten we maar zeggen in navolging van de beroemde meester Jac. P. Thijsse. Het verhaal ging dat er bij zo'n bezoek één van de kinderen plompverloren in de sloot stapte. Het kletsnatte en bemodderde kind beweerde dat het niet wist dat er onder het dichte kroos-dek water stond. Dat soort dingen moet je leren.

De sloten rond Kweeklust en sommige sloten tussen de tuinen kleuren in het voorjaar helemaal rood. Een beetje tussen wijnrood en steenrood in. Deze kleurexplosie wordt veroorzaakt door een plantje met de Nederlandse naam *Grote Kroosvaren*. Met die naam zijn twee dingen aan de hand; 'Grote' duidt er op dat er ook nog een kleine(re) is. Dat klopt, maar die komt in Nederland niet meer voor en 'varen', want het is een sporenplant, zoals alle varen en mossen, en geen

zaadplant. Als je er een van dichtbij bekijkt is niet met het blote oog te zien dat het een varentje is. Zeker nu nog niet, want de sporen worden in de herfst gevormd. Wel valt op dat het een heel ander plantje is dan het bekende Eendenkroos. Het zijn kleine sterk gedrongen plantjes met schubvormige blaadjes. Aan de onderzijde bungelen een aantal worteltjes. Van oorsprong komt dit plantje uit Amerika. Het is in het midden van de 19^e eeuw in de collectie van de botanische tuin in Leiden opgenomen, en van daaruit ontsnapt. En met succes want het drijvende varentje of *Azolla filiculoides* komt inmiddels in het westen van

Dier spotters

Dier spotters

Libelle

Ik begin met deze Libelle, op de tuin gezien. Schitterend toch? Ik ben ook wel trots dat ik hem op de foto kreeg, dat lukt nog niet altijd. Nu even zoeken naar wat voor libelle het is, even zien... die libelles hebben vaak schitterende namen... glassnijder, ijzerbijter... ah, daar zul je hem hebben... de... eh, 'gewone oeverlibel'.

Hm, dat is toch een beetje gewoontjes, dat valt wat tegen, maar enfin.

Zwarte torretjes

Zaten in mijn irissen. Mijn irissen gingen er ook steeds slechter uitzien.

Ik heb ze bekeken, die torretjes, ze zijn wat onbeholpen. Ze klungelen maar wat aan, onhandige torretjes zijn het. Net oude mannetjes. Na een tijdje kon ik het niet over m'n hart verkrijgen... ja, waar moeten ze dan naartoe die torretjes?

Ze kunnen toch nergens heen?!

Toch nog gevonden: de Lissnuitkever (*Mononychus punctumalbum*). Zo, dat verleent weer wat cachet aan mijn artikeltje.

Bidsprinkhaan

Tenslotte nog een buitenlandse gast in deze rubriek. Een bidsprinkhaan die ik in Valencia in de binnentuin van een museum spotte. Schitterend, zo'n bidsprinkhaan.

En dat was het weer voor deze keer, mensen. Sorry, de koek is op. Maar als u binnenkort een dier of insect of worm etc. op Kweeklust spot, laat het me weten. Als u een foto hebt is dat fijn, maar anders zoek ik er wel een illustratie bij.

Bedankt!

Langs deze weg wil ik het bestuur met al haar zichtbare- en onzichtbare vrijwilligers bedanken voor haar tomeloze inzet ten behoeve van de vereniging. Dank jullie wel!

Gabrielle Zegers, tuin 102

Oproep: Heb jij daar verstand van?

Hommeltjes, bijtjes, compost maken, permacultuur, hugelcultuur, inheemse planten (zonder dat het onkruid wordt), egelgangetje maken?

Of wil je daar meer kennis over krijgen? **Dan is dit bericht voor jou!**

Zelf heb ik wel eens een poging gedaan om een hugelcultuur-bak te maken. Maar zoals jullie in de Buitenpost hebben kunnen lezen, bleek dat een slakkenbevorderende activiteit te zijn en heb ik dat na een poging gestaakt.

Na de Kunstweeklustdag kreeg ik zin om ook samen kennis te delen op biologisch tuiniergebied. Lezingen in het 'praethuis' o.i.d. zag ik voor

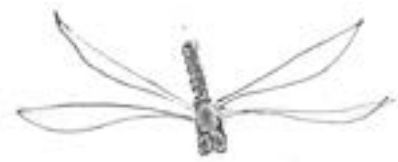
ogen. (Daarom ben ik ook in de werkgroep 'natuurlijk tuinieren' gestapt.)

Jij hoeft niet in de werkgroep te stappen maar heb jij ook zin/behoefte/verlangen/nieuwsgierigheid om de biodiversiteit op je eigen tuin te bevorderen door kennis-deling. Laat mij dat dan weten!

- Je hoeft niet veel kennis te hebben. Als je nieuwsgierig bent naar een bepaald onderwerp is dat genoeg.
- Mocht je wel veel kennis hebben (of iemand kennen met veel kennis) en deze kennis willen delen (door lezing of bijeenkomst o.i.d) dan hoor ik het ook graag.
- En mocht je wel veel kennis hebben, maar lijkt dit laatste je te 'eng', te saai, te...

Dan hoor ik het ook graag. (Want toevallig heb ik veel verstand van groepen begeleiden en presentaties geven.)

Kortom laat het mij weten als biodiversiteit bevorderen je aan het hart gaat. Organisch georganiseerd en samen blijkt er heel veel mogelijk te zijn op Kweeklust! (Zie mijn stuk over de Kunstweeklust.)

groet, Ti Fens (namens werkgroep Natuurlijk tuinieren)
0633775329 (liefst whatsappen) ti.fens@kpnmail.nl

De natuur op onze tuintjes

Peter Moen, tuin 130

De Werkgroep Natuurlijk Tuinieren wil graag weten hoe het staat met de natuur op Kweeklust. We

kweken er onze eigen zelfgekozen planten en struiken en telen er naar hartenlust groenten en fruit.

Maar ook spontaan komt er van alles uit de grond dat dan wordt uitgescholden voor onkruid. Soms best begrijpelijk. En dan nog iets; we 'wonen' op Kweeklust niet alleen. Regelmatig wordt er een ringslang gezien, tussen de bloemen zwermen hommels en vlinders. Er zijn vogels en muizen en mollen (ja die ook) en wat leeft er niet allemaal in de sloot. Ik ga hier niet het hele dieren- en plantenrijk opnoemen. Wat ik wel wil doen is aankondigen dat we graag een overzicht zouden willen maken van wat er zoal leeft, kruipt, vliegt, broedt en bloeit op Kweeklust.

Wat willen we?

We willen aan iedereen die dit leest vragen om alvast na te denken of je hieraan zou willen meedoen. Wat zou je kunnen bijdragen, waar heb je bijzondere belangstelling voor of kennis van?

De definitieve aankondiging komt later, maar knoop dit alvast in je zakdoek.

Als je vragen hebt stuur mij dan gerust een e-mail:

peter.moen@xs4all.nl

Filippine Zomerpuzzel

De prijs van de Filippine van het zomernummer gaat naar: Ed Merks en Ineke van de Pol, met een eervolle vermelding voor Tim Tames.

De oplossing: 1. Stekjesdag, 2. Zaaikalender, 3. Vossenpad, 4. Fluitenkruid, 5. Andreaskruizen, 6. Amsterdam, 7. Ineke, 8 Tractortje, 9. Vlinder, 10. Hazelaars, 11. IJsheiligen, 12. Herderstasje, 13. Heermoes, 14. Permacultuur. Lentezonnetje

De Kriebels

Edo en Ellen, tuin 24

Het is weer dikke-truien-weer, het regent en stormt. De dagen zijn kort en van onze voornemens komt niets terecht. We naderen de deprimerende dag van het jaar: *Blue monday*.

Om de energiekosten te drukken zitten we met elkaar rond het haardvuur en steken we al onze kaarsen aan. Zo is het toch nog gezellig. Met wat gluhwein in ons hand doen we gezellig spelletjes met elkaar. De kerstboom, uit onze eigen tuin, staat er nog steeds met al zijn lichtjes erin. De kerstkaarten van de vele mensen hangen er nog steeds.

Bij het haardvuur bladeren we door de tuinboeken heen om plannen te maken wat we allemaal gaan verbouwen in de tuin. Zelfs in de winter zijn we op de tuin te vinden. Er is genoeg te doen: snoeiwerk, sloot baggeren en tuinafval afvoeren.

Hebben jullie nu weer zin in het voorjaar om lekker bezig te zijn in de tuin ? Wij wel, hopelijk gaat de zon weer snel schijnen!

Levenskracht

*Ik voel het weer stromen
het borrelt weer in mij.
De oerkracht in mezelf
dat me staande houdt in
allerlei situaties
Die kracht geeft me weer
meer zelfwaardering
Dat het de moeite waard is
om te leven
Dat ik de moeite waard
ben dat ik besta
De kracht om me meer en
meer te uiten naar
anderen toe*

Nieuwkomers

Redactie binnentuin

Op tuin 49 is een nieuwkomer: Susan Hammons. Na zes jaar op de wachtlijst kreeg ze deze zomer een tuin aangeboden. Op 1 augustus kon ze op de tuin, maar een vakantie naar Ierland was al geboekt, dus was het eerst plannen maken op papier. Toen ze aan de slag kon was de grond zo hard (na de lange warme zomermaanden) dat er niets mee te beginnen was. Dus nog maar even verder met plannen maken, Marktplaats afstruinen en andere tuinen bekijken om inspiratie op te doen. Ze merkte in zich zelf een omslag, eerst was er ongeduld om snel van alles aan te pakken, inmiddels is er meer rust. Haar plan is een *work in progress*, ze ziet de contouren van wat het moet worden voor zich: in haar *mind's eye* zoals ze zegt, een tuin met organische speelse vormen, kleurrijk en wild. De strakke bakken voor de groenten kan ze daar wel een plaats in geven.

Susan heeft al een aantal dingen in de tuin aangepakt, het huisje wordt vervangen, na lang wikken en wegen is een oude kersenboom omgehaald, het gras in het midden van de tuin is verwijderd en ze heeft veel tegels gelicht. Ze vertelt dat ze van beroep vertaler is, ze moet zich dus vaak inlezen in een nieuw onderwerp. Dat is ook een beetje wat ze nu met de tuin doet. Ze wilde liever niet spitten, maar de aarde was erg ingeklonken. Dus zocht ze op internet andere methoden om de grond te bewerken en kwam ze bij de grelinette (zie ook Buitenpost nr 12). Het werktuig is goed voor de grond en ook sneller en minder belastend voor de rug dan spitten. Het leverde een mooi omgewoeld middenveld op, inmiddels met veel wormen en ander klein spul.

Haar tuin, de eerste rechts na het Tuinhek, is een blikvanger. Susan is blij verrast door alle hartelijkheid die ze ontmoet, mensen die zich komen voorstellen, een praatje maken, advies geven. Ze voelt zich welkom. Ze ziet het wel als een opdracht van de tuin iets moois te maken, zo'n tuin vooraan is ook een visitekaartje van Kweeklust.

Winterslaap en afscheid van een berk

Tineke van Bottenburg, tuin 108

De laatste appeltjes zijn leeggegeten door de vogels en de muizen, de planten zijn aan het afsterven, overal verteerd blad. De tuin gaat in winterslaap. Maar in de grond is het leven in volle gang. Nu het blad gevallen is trekken de bomen zich terug in zichzelf, zij zijn zich aan het voorbereiden op het voorjaar, op een nieuwe cyclus.

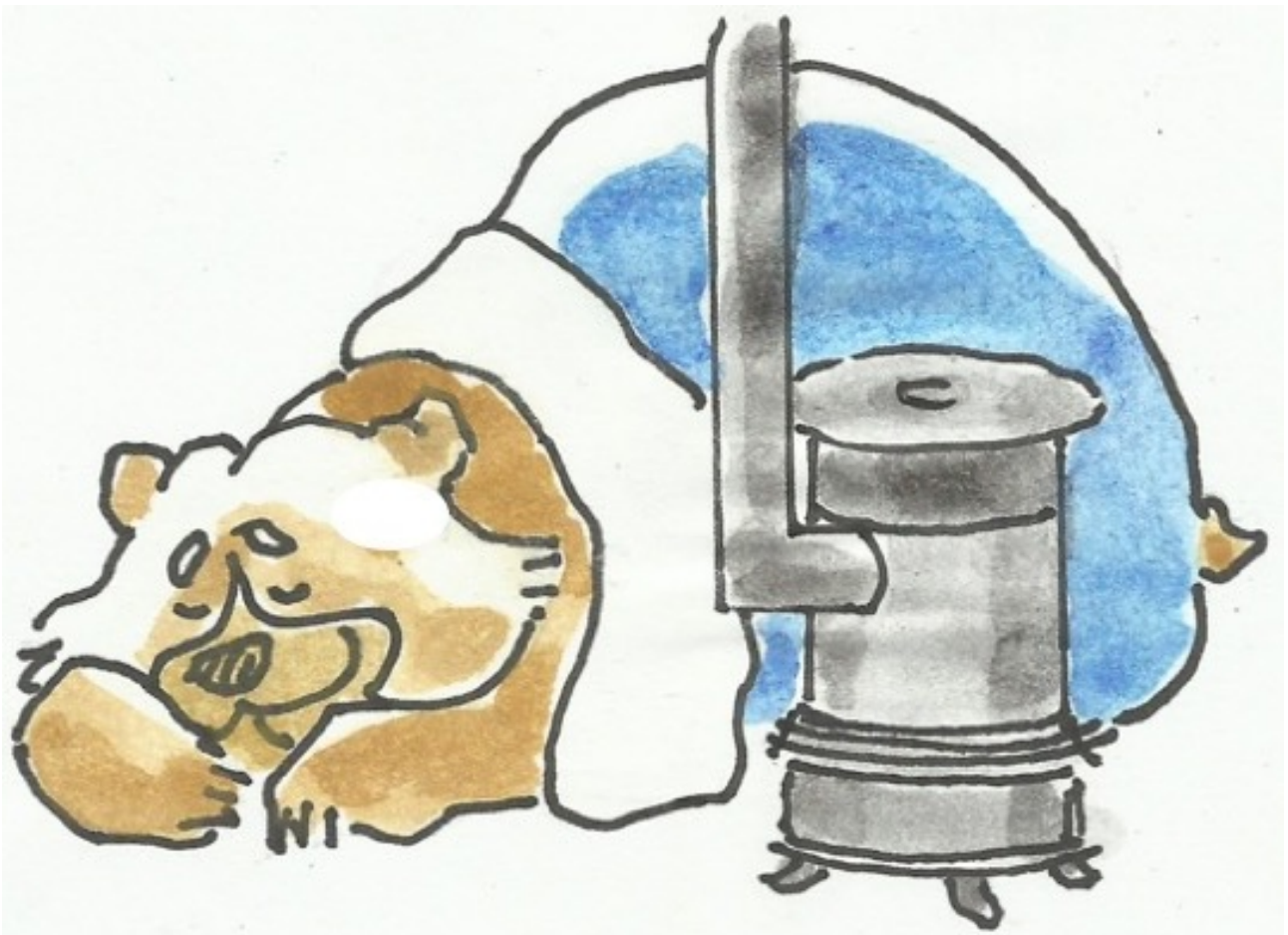
Ook ik verlang naar een winterslaap. Zeker in de maanden december en januari, als het 's ochtends maar niet licht wil worden. Dan trek ik toch nog eens extra het dekbed over mijn hoofd. Of ik zit bij mijn kachelletje in mijn tuinhuis, behaaglijk warm, even helemaal niks, alleen een beetje dromen. Ik ben vast in een vorig leven een beer geweest. En toch: de tuin roept, de appelbomen moeten gesnoeid, een berk moet getopt, niks winterslaap.

Ik heb twee berken in de groenstrook tussen mijn tuin en het weiland. In de winter staan ze een beetje streng met hun geweldige donkere pruik bovenop die witte stam, het is ook een vrolijk gezicht, die wirwar van takjes. In het voorjaar is er de verrassing van het prille groen, in de zomer een aangenaam schaduwdak voor grote en kleine vogels, in de herfst een foerageerplek. Veel koolmezen, pimpelmezen, zwermen staartmezen, duiven, eksters, allemaal bezoekers van de berk. Ik had zelfs een keer een hele middag een uil in de berk zitten. Ik houd van mijn berken. Een van de twee berken krijgt dode takken. Een beuk, dicht op de berk, groeit steeds groter. Er moet plaats gemaakt worden. Ab, de bomenman, komt een van de twee berken schouderhoogte af zagen.

Dat zagen aan je bomen doet pijn. Voor het snoeien van de appelbomen verontschuldig ik me ook, maar, zoals een mede-tuinder het zei: het is als een kappersbeurt, de boom wordt er beter van. Dat kan je niet zeggen van een getopte berk, die wordt echt een kopje kleiner gemaakt. Dat voelt als een geweldige ingreep in de natuur. Het levert heerlijk veel hout op voor mijn kachelkje, de stam is in mooie blokken gezaagd (nu nog een jaartje drogen). Ik leg de dikke takken apart. Met gemengde gevoelens breng ik de kleinere takken naar voren. Onderweg kom ik Martin tegen. Weet je, zei hij, ik heb ook wel eens een boom omgehaald, maar heb onderdelen van de boom een nieuw leven gegeven: her en der verspreid in de tuin een tak, een stronk, zodat er paddenstoelen op kunnen groeien en allerlei kleine beestjes zich kunnen nestelen... Een goed idee.

Inmiddels is het gaan sneeuwen, tijd om weer toe te geven aan mijn winterslaap.

25 juni 2022 Kunstweeklust

Ti Fens, tuin 21 & Hieke Baart, tuin 110

Wat is het een fantastische dag geweest!
Maar laat ik bij het begin beginnen.

Hieke staat bij me aan de poort: "Wil je meedoen met een kunstweeklust dag te organiseren?" "Alleen als we het organisch organiseren", antwoord ik haar. En zo gebeurt het. Organisch organiseren is net als bij een zaadje. Je plant het, je verzorgt het, je creëert de randvoorwaarden om het te laten groeien, door water/ natuurlijke bemesting/ slakken weghalen/ verplanten. Maar je weet het gaat niet harder groeien door eraan te trekken. Je laat het dus als het ware gebeuren.

We plaatsen een oproep in de Buitenpost.

We lopen een rondje op het park: "Maak jij misschien kunst? Of ken je hier iemand die kunst maakt en die hier ook een tuin heeft?" Soms lopen we een tuin binnen. "Heb je dat zelf gemaakt? Wil je dat kunstwerk misschien 25 juni tentoonstellen?"

De eersten die zich aanmelden zijn Elly (keramiek) en Jan (schilderijen, glas in lood), daarna volgen er meer: Ineke (beeld), Hans H. (Beelden), Marjoleijn (schilderijen), Eva (tekeningen en beelden), Tessa (foto's), Sandra (stenen), Hans K. (gedicht en schilderij), Sharon en Derick (landscape-art hout), Jeannette (glas in lood), Ellen (schilderijen en gedichten), Hieke (landscape-art, tekeningen), Ti (keramiek), Hans B. (gitaar), Gijs (grafiek en trompet), Loes (accordeon), Marieke (boeketten met bloemen uit eigen tuin). *

Met zo veel kunstenaars gaat de dag in ieder geval door!

Hieke en ik maken het 'praethuis' schoon om het expositie-waardig te maken en we zorgen dat de brommertjes en fietsen weggehaald worden. Best hard werken (dus niet zo organisch organiseren). Maar we zetten door en het wonderlijke is, dat heel veel mensen 'langskomen' om hun hulp aan te bieden: "Ik wil wel een taart bakken, ik een cake, hij heeft een partytent. Dirk van Someren kan wel ezels verzorgen..."

Op vrijdag zetten we met Hans Hoenderdos en Martin de partytent op. Piet komt ook nog langs: "Ik kan er morgen helaas niet bij zijn, maar ik wil nu wel helpen". Hartverwarmend allemaal.

En ook op de dag zelf. Cake van Ben en Ellen, soep van Martin. Taart

van Tineke en Martin. Wil verzorgt de koffie en thee. Inez en anderen die spontaan de stoeltjes onder de partytent neerzetten.* Er is een potje voor de onkosten waarvan we naast de gemaakte onkosten, zelfs ook nog een flesje voor Dirk (schildersezels) kunnen kopen. De voorzitter opent de dag. Hieke en ik zeggen iets over de intentie en het ontstaan van de dag. De kunst staat verspreid rond en in het 'praethuis' en in de oude tuin van Lesley. 's Middags komen Hans, Gijs en Loes samen muziek maken. Ieder moest zijn eigen drank en snack meenemen (*bring your own plate*). Maar Hans

Hoenderdos heeft heerlijke wijn en verrukkelijke hapjes. En nog meer mensen die hun hapjes en drankjes delen.

Om 16 uur ruimen we de partytent, de stoelen en tafels weer met elkaar op. De meeste kunstwerken worden weer meegenomen.

Het is alsof het niet heeft plaats gevonden. De Kunstweeklustdag.

*Ik ben bang dat ik nu iemand vergeet te noemen of iemands naam fout heb. Ik hoop dat je het mij vergeeft, want het is door ieders hulp, bijdrage en bezoek een fantastische dag geweest.

Impressie KunstKweeklustdag

Hieke Baart & Ti Fens

Waar ik over nadacht tijdens het wieden

Of: een lofzang op de schoffel

Gijs van Dalssen, tuin 20

De nieuwjaarsreceptie en borrel zijn nog maar koud achter de kiezen, maar vergis u niet: binnenkort gaat de strijd met het onkruid weer van start. De strijd om het recht van de sterkste. Het gevecht van David tegen Goliath. De film waarin de held nu eens niet overwint. Omdat hij namelijk halverwege de zomer op vakantie gaat en na terugkomst niet meer de held in zijn tuin blijkt te zijn, maar de verliezer wie het onkruid boven het hoofd groeit. Zo'n Scandinavische film eigenlijk, zo'n moeilijke film vol problemen, waar je, met biertjes en zoutjes op de bank geïnstalleerd, geen zin in hebt om naar te kijken. "Nee, nu even niet schat, is er niet iets anders?". Of nee, geen film maar een serie, met wekelijkse afleveringen vol pispotjes, kweek, en prikkelige bramen. Ik wil u maar vast waarschuwen: het voorjaar komt eraan!

Over onkruid gesproken, bij het Algemeen Werk ontmoette ik voor het eerst een nieuw gereedschap: de schrepel. Hoe? Ja, ik had het goed verstaan: de schrepel!

Nooit van gehoord, maar dat durfde ik natuurlijk niet hardop te zeggen. Het leek nog het meest op een schoffel, maar de lange steel ontbrak en in plaats daarvan was een handvat gemonteerd. Ik bekeek het nieuwsgierig. Zou het echt de bedoeling zijn dat we op onze knieën zouden gaan en elk onkruidje persoonlijke aandacht geven? Dat had ik nu juist afgeschaft, na jaren monnikenwerk. Terwijl ik ijverig met een onkruidje bezig was, schoten er achter mijn rug alweer 100 soortgenoten op. Na veel geploeter drong tot mij door dat 'lange halen snel thuis' de enige haalbare aanpak is. Met de schoffel dus.

Nog evenzeer was ik verbaasd over de reactie van mijn mede-AW-ers. Die kenden de schrepel niet alleen, maar waren er lovend over. "Heel erg handig!" En even later zaten we inderdaad op onze knieën langs het hoofdpad. Een gevoel bekwam me alsof ik een kamer aan het vegen was met een tandenborstel. Ik

dacht: kennen zij de grote strijd tegen het onkruid dan niet? Voeren zij in hun tuinen geen gevecht op leven en dood?

Ik zal hem nog wel eens bekijken, die schrepel, waarschijnlijk doorzie ik zijn talenten nog niet. Maar terug naar het gepieterpeuter wil ik ook niet, dus ik houd het bij de schoffel. Lange banen trekt hij, schone stroken, als een langeafstandsschaatser op weg naar olympisch goud. Na een half uur zit je aan de koffie, en je krijgt complimenten dat je tuin er zo goed uit ziet. "Heb je er soms iets aan veranderd?"

ikje

Lezers zijn de auteurs van deze rubriek. Een Ikje is een persoonlijke ervaring of anekdote in maximaal 120 woorden.
Insturen via ik@nrc.nl

SLOPPENWIJKEN

Maria is nog niet lang in Nederland. Tweemaal per week neemt zij de trein naar Amsterdam om er Nederlandse les te volgen. Vanuit de trein ziet zij dat het Nederlandse landschap anders is dan het Argentijnse. Zij zegt dat er in Nederland geen armoede is. Ik vertel haar dat er wel armoede is maar dat die verborgen wordt. Een week later vertelt ze dat zij het gezien heeft: de sloppenwijken van Weesp langs de spoorlijn. De huisjes zijn erg armoedig, maar ze hebben wel leuke, nette tuintjes om het te verbergen.

Henri Pols

Flespompoen Rollade

Karin en Ed Merks, tuin 125

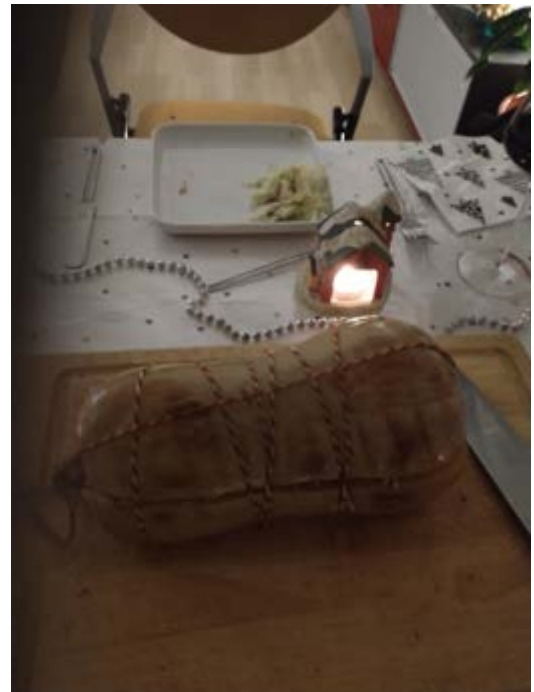
Had nooit gedacht dat een van mijn elf geogste flespompoenen met kerst op ons bord zou liggen. Maar zoals je ziet was dat toch het geval. Een dag vegetarisch eten met Kerst is niet verkeerd. Helemaal niet als de ingrediënten voor het grootste deel uit je eigen tuin komen. Ik kan iedereen aanbevelen het te proberen. Deze gevulde flespompoen is niet alleen fantastisch lekker, hij is ook nog eens ontzettend makkelijk om te maken. Je maakte de vulling, holt de pompoen uit, vult de pompoen, touwtje erom en je rolt de pompoen in aluminiumfolie. De oven doet de rest voor je. Het recept zelf vertelt je stap voor stap wat je precies moet doen.

WAT HEB JE NODIG:

1 hele flespompoen; 1 ui (gesnipperd); 2 tenen knoflook (fijngesneden); 75 gram rijst; ½ theelepel piment; 75 gram zongedroogde tomaten; 1 handje gedroogde cranberry's; 1 handje gedroogde abrikoos (in kleine stukjes); 150 gram snijbiet; 1 theelepel tijm (gedroogd); (olijf)olie; peper; zout en kaneel.

ZO MAAK JE HET:

1. Verwarm de oven vóór op 180 graden.
2. Snijd de pompoen in de lengte doormidden, verwijder de zaadjes en hol de pompoen goed uit met een mes tot je een centimeter vruchtvlees overhoudt tegen de schil.
3. Houd het vruchtvlees van de pompoen apart en snijd dit in kleine blokjes. De zaadjes kan je drogen om volgend jaar opnieuw te zaaien.
4. Verhit een beetje olie in een koekenpan en fruit de ui en knoflook. Voeg dan de blokjes pompoen toe en bak tot deze iets zachter worden.

5. Voeg de rijst toe samen met 200 ml water en de halve theelepel piment. Laat dit ca. 5 minuten zachtjes koken.
6. Doe de zongedroogde tomaat, gedroogde cranberry's en stukjes abrikoos vervolgens bij de rijst en pompoen in de koekenpan.
7. Voeg de snijbiet toe samen met de tijm. Breng dit geheel weer aan de kook en verder op smaak met peper, zout en een snufje kaneel.
8. Kook tot de rijst gaar en al het vocht verdampt is, waardoor de vulling niet te vochtig is.
9. Schep de vulling in beide uitgeholde kanten van de pompoen en druk de helften op elkaar. Rolladetouw erom (te koop bij Wibra).
10. Smeer de pompoen in met olijfolie en strooi er naar smaak nog wat peper en zout over.
11. Pak de pompoen stevig in met aluminiumfolie en zet hem vervolgens voor 2 uur in de oven.
12. Na de oventijd laat je de pompoen nog een kwartiertje uit de oven ingepakt in het aluminiumfolie en hierna kun je de pompoen voorzichtig uitpakken en in plakken snijden. Eet smakelijk!

Serveren met gebakken krieltjes en een lekkere salade.

De slakkenbarrière van Hans Hoenderdos

Redactie binnentuin

Hoe is het eigenlijk afgelopen met de slakkengracht van Hans Hoenderdos? Herinnert u zich uit de vorige Buitenpost de goot die hij had gebouwd, gevuld met bier? (Goedkoop en niet-lekker bier, verzekerde Hans ons). Gepositioneerd juist voor het raster waar zijn toekomstige sappige bonen omhoog zouden klimmen. Uit wanhoop over het seizoen daarvoor, toen zwermen slakken de omgeving onveilig maakten. (Weet u nog wel hoe hard we toen met zijn allen klaagden?)

De redactie wilde wel eens zien wat daarvan terecht gekomen was, en trok op onderzoek uit. Op de foto is het resultaat te zien. Rechts ziet u het raster. En links op de grond valt de goot te ontwaren, ondertussen droog, de slakkentijd is voorbij. En ja hoor, daar boven hangen inderdaad de bonen te pronken waar het allemaal om te doen is. Het heeft dus gewerkt.

De trotse uitvinder Hans blijft er bescheiden onder, en merkt filosofisch op: "Uiteindelijk houd je ze toch niet tegen..."

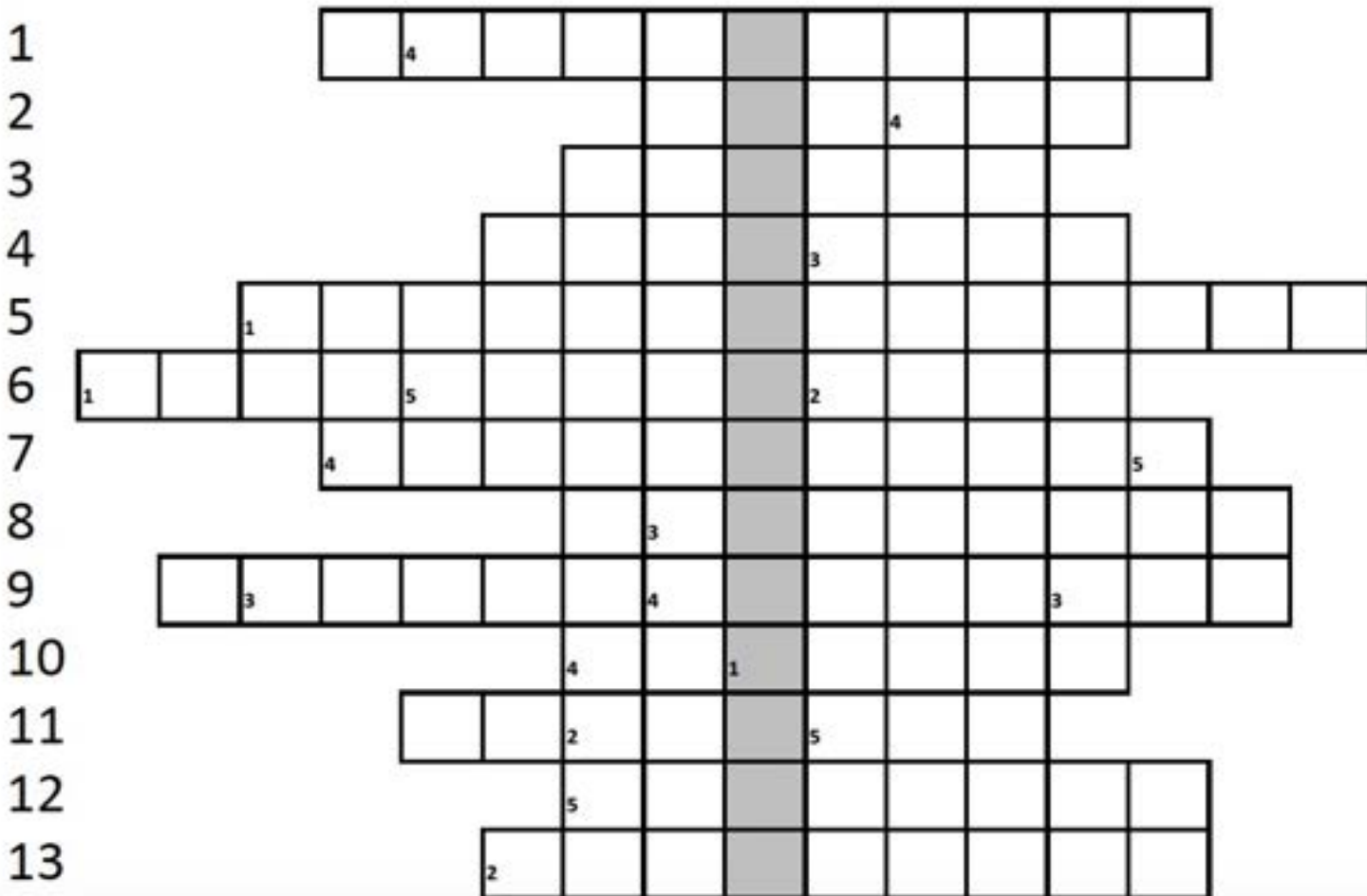
De Buitenpost wil deze technologie graag wat bekendheid geven, opdat andere tuinders er ook baat bij kunnen hebben. Je hebt er wel wat bier voor nodig, maar aan de andere kant: dat is waarschijnlijk goedkoper.

Filippine

Vind de 13 woorden van de Filippine. Een groot aantal ervan vind je in deze Buitenpost. Lees hem helemaal!

In de vakjes met hetzelfde getal komen dezelfde letters. In de grijze hokjes komt het woord, te lezen van boven naar beneden.

Stuur je oplossing – het woord én alle 13 woorden- naar de redactie van de Buitenpost.

- 1 Lieve..... onze nieuwe aanspreektitel
- 2 en 3 Onze topklussers (2,4,6)
4. Werden met algemene stemmen aanvaard
5. Leve(n) de afwisseling
6. Dit beest past in de kerk, op de trampoline en in het kippenhok
7. Rust buiten het tuinseizoen
8. Zo gaat onze ruimte heten
9. Juni 2022, plezier in ontwikkelen van je creativiteit
10. Informatieve plaats voor spinnen
11. Hiermee moet je op je knieën, zegt Gijs
12. Plant die klinkt als een tropisch doelpunt !!
13. Voorkomt transporten naar de stort.

Plant – Aardigheden – Plannen

Wim en Koos Borsje, tuin103/104

Actief tuinieren vraagt ook plannen voor een nieuw seizoen maken. Het winterseizoen is daar heel geschikt voor. Het kweken van een minder bekend gewas kan heel boeiend zijn. Van de volgende soorten kan je bij ons gratis zaad krijgen.

- **Patrijzenoogjes**

Een heel oud drogebonenras uit Frankrijk (1817). Levert hele kleine ronde bruine boontjes op met een witgeel naveltje, vandaar die naam. Kweken langs stokken of net. Bonen oogsten in najaar als de peulen bruin zijn geworden. Het doppen van de peulen – echt een ontspannen monnikenwerk – kan uitgesteld worden tot later in het jaar bij de warme kachel thuis. Wellicht zijn de peultjes in heel jonge groene toestand ook eetbaar. Een kok, die patrijzenoogjes weet te serveren, zal hoge ogen gooien in de particuliere en/of commerciële sector!

- **Sier-okra (*Abelmoschus manihot-Aibika*)**

Een Okra soort uit Nepal, 80-150 cm hoog, zonnige standplaats. Voorzaaien thuis of in kas, kiemt onregelmatig en traag, uitplanten na de IJsheiligen. Indrukwekkend zijn de grote gele bloemen – zie de bloem op de foto met een diameter van 17 cm! De bloemen bloeien slechts één dag. 's Morgens gaan ze open en einde middag weer dicht. De wortels, bloemen, bladeren en vruchten zouden eetbaar zijn. Onze voorlopige ervaring is, dat je als mens wel de bek van een schildpad moet

hebben om er iets van te kunnen eten. Kortom een boeiende en uitdagende plant, die wellicht alleen als sier-okra aan te bevelen is.

- Dahlia en/of Appelwortel (*Yacon*)

Dahlia's zijn het aanzien waard, maar helaas wel vorstgevoelig. Dus moeten de knollen worden geogst en schoongemaakt voor de winteropslag. Dat is nogal een bewerkelijke klus en al doende merk je alweer, dat het er te veel zijn voor een volgend jaar. Wat je doen? Laten dood vriezen en composteren of zijn ze misschien eetbaar? Het internet-antwoord op die vraag is 'bloem, blad, stengel en knolwortel van de dahlia zijn eetbaar'. Maar recepten zijn nergens te vinden! De eetbaarheid zal dus wel sterk tegenvallen. Weet iemand hier meer over te vertellen?

Dan dringt het beeld van de Appelwortel (*Yacon*) zich bij mij op. De knollen van deze plant lijken sterk op die van de Dahlia en zijn eetbaar. Ik ga komend seizoen nu ook Appelwortel kweken. Dat worden forse planten tot 2 m hoog, zonnige standplaats, bloemen geel, verwant aan de zonnebloem. De broedknollen van de Appelwortel worden in het voorjaar voorgetrokken en na de nachtvorst uitgeplant. De knollen groeien ondergronds uit en worden in de herfst geogst. De langwerpige dahlia-achtige knollen zijn te eten. De kleine afgeronde broedknollen vorstvrij bewaren voor een volgend jaar. De Appelwortel (*Yacon*) knollen smaken vers naar appel-komkommer-meloen. Zijn ook goed te wokken, koken en frituren. Het blad is ook eetbaar. Wellicht heb ik komend voorjaar ook enkele broedknollen van de Appelwortel weg te geven. Verder ga ik komend voorjaar toch maar een keer Dahlia's zaaien, want dat is ook nieuw voor mij. Dahlia planten bloeien al in hun 1^e jaar. Heb je belangstelling voor zaden van Patrijzenoogjes, Sier-okra of een broedknol van de Appelwortel (*Yacon*), stuur dan even een mailtje naar: w.borsje3@chello.nl Vermeld ook je tuinnummer.

Geheimzinnige draden

Else de Haan, tuin 14b

Zoals al ieder jaar zaai ik sperciebonen, pronkbonen en droogbonen vóór (en zoals ieder jaar weet ik na enige tijd niet meer wat wat is, maar dat terzijde). De bakjes staan in de kas, dit jaar naast de bakjes met basilicum. Dit jaar was er ook een extra bakje basilicum voor mijn kleindochter, die in een studentenhuis met balkon ging wonen. Alles groeide voorspoedig. Zo voorspoedig dat ik te laat ontdekte dat de bonen allang naar buiten hadden gekund. Ze waren al aan het klimwerk begonnen, maar zagen op hun tocht in plaats van bonenstokken, slechts de basilicum. De klimdraden draaiden zich kunstig rond de basilicumblaadjes. Helaas, het bakje met basilicum moest naar het balkon en de bonen naar buiten, dus de draden moesten los. Een secuur werkje. De draden die zich erg ingewikkeld rond de basilicum gedraaid hadden, knipte ik maar los en haalde ze zoveel mogelijk weg.

Toen gebeurde er iets vreemds. Het leek of de klimdraden niet van plan waren hun werk op te geven.

Eenmaal op het balkon zag ik nog wel erg veel klimdraden in de basilicumplantjes. Niet zorgvuldig genoeg geweest en dus de draden maar weer weghalen. Er bleef nog een enkeling die erg vast zat over. Een paar weken later: weer veel klimdraden. Wat is er aan de hand? Zie ik het niet goed, laat ik steeds meer zitten dan ik denk? Of groeien de draden zonder hun 'eigenaar' vrolijk door? Zijn ze nu eenmaal geprogrammeerd op groeien en zich vastwikkelen en doen ze dat in arren moede dan maar om de basilicumplantjes? Ik weet het niet en verbaas me.

Bert gaat naar de ALV

en heeft nog een wijziging voor de statuten

Ik ben uitgenodigd voor de ALV

Ik zal ze mijn plannen meedelen!

Nieuwe voorzitter... ?

Eeh... *ik* ben toch de voorzitter?!

Maar waar in de statuten staat nu...

... dat ik vooral van verse sla hou ?!

Kroon op het werk

Ed Merks, tuin 125

In de eerste maanden van mijn tuindersleven trof mijn dochter me bijna huilend aan bij mijn groentenplanten, nou ja planten..... een slagveld was het zo her en der nog een afgekloven stronkje meer was er niet. Slakken zijn zoals ik in de eerste maanden van mijn tuindersleven heb ontdekt een grote plaag. Deze gladjakkers vreten je met liefde opgekweekte stekkie's zonder enige schroom van onder tot boven kaal tot de dood er op volgt. Gelukkig heeft Joreen (mijn dochter en trouwe bondgenoot in het tuindersleven) een oplossing bedacht om de tere jonge aanplant te beschermen. Benodigd een schaar en een lege magere kwarkverpakking van 1 kilo.

Knip de bodem eruit zodat er een gekartelde bovenkant ontstaat. Zet deze kroon na het uitplanten in de volle grond over je zorgvuldig opgekweekte stekkie. De kroon beschermt je stekkie als een ware vesting tegen de slakken. De kroon indien nodig een klein beetje ingraven. Dus bij ons in de tuin vanaf nu altijd kronen op het werk. Ik kan ze iedereen aanbevelen. Succes verzekerd!

Het waterballet in mijn tuin

herfst/winter 2021-2022

Joop Bleeker, Tuin 106

In de herfst en winter van 2021-2022 had ik besloten om mijn tuin, in tegenstelling tot voorgaande jaren, deze keer niet in die periode te gaan spitten. In kranten en vaktijdschriften wordt regelmatig geadviseerd om moestuinen niet meer spitten omdat dit beter zou zijn voor het bodemleven in de grond, maar om de grond te bewerken met een woelvork. Op zichzelf een goed en begrijpelijk advies, maar dat geldt, naar mijn smaak, niet in alle omstandigheden, is mijn ervaring. Het zal daarbij wel uitmaken welk type grond je tuin heeft. Mijn tuin bestaat uit zware klei. Waarschijnlijk zal dit in mindere mate gelden voor tuinen met lichtere grondsoorten zoals veen en/of zandgronden.

Een even belangrijke reden om weer te gaan spitten is het sterk veranderende klimaat hier in Nederland maar ook wereldwijd. Langdurige natte perioden worden gevolgd door lange perioden van grote droogte en hitte. Dit leidt tot perioden van flinke wateroverlast en grote droogte-overlast. Dit geldt overigens voor alle tuinders en allen hebben we daar min of meer last van.

Vorige winter was mijn tuin een zwembad en als je dan na een week van intense droogte de tuin wilde bewerken was de grond inmiddels keihard geworden.

Deze herfst en winter dus, zoals vanouds, maar weer de tuin gespit, zodat het overtollige water beter in de grond kan zakken in de hoop en verwachting dat dit toch een betere oplossing is voor mijn tuin.

Tot slot wens ik iedere tuinder een gezond en voorspoedig tuinjaar toe in een steeds sterk veranderend klimaat.

Tekening van Abbey
tuin 18

Co-tuinieren

Gerwin Leenstra, tuin 46

Tijdens het algemeen werk in oktober vorig jaar werd mij gevraagd wat te schrijven over co-tuinieren. Dat vind ik natuurlijk hartstikke leuk, dus hierbij mijn verhaal. Mijn naam is Gerwin Leenstra en sinds een jaar of vijf mag ik Erik de Jong versterken op tuin 46. Het begon met een keer onkruid trekken tijdens een vakantie van Erik. Inmiddels zijn we een team en willen we dat de tuin er altijd mooi bij staat. Wat het mooie is aan het co-tuinieren, is dat we het echt samen doen. Het blijft Erik zijn tuin, maar we zien het onderhoud als onze gezamenlijke verantwoordelijkheid. We kijken samen naar de indeling van de tuin en bespreken wat we aan groenten en fruit willen verbouwen. We zetten ook vaak wat (zonne)bloemen erbij en we voelen ons echt samen verantwoordelijk voor het geheel. Tijdens het seizoen gaan we volgens vaste afspraak dinsdagavond samen aan de bak. Daarnaast kijken we wie wanneer tijd en zin heeft om een tweede of derde keer te gaan, al is het soms alleen maar even om te wateren. Het liefst gaan we natuurlijk samen. Het is ontspannen,

gezellig, we bespreken dingen die ons bezighouden en we genieten van de opbrengst van de tuin.

De kinderen vinden het ook mooi. Eriks dochter Nora en mijn oudste zoon Lukas hebben mooie tekeningen gemaakt, geïnspireerd door de natuur. Nora heeft de tuin getekend en Lukas heeft een pinguïn getekend. Een goed nieuw tuinseizoen toegewenst!

Meer dan een tuin

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Meestal is de aanleiding voor mijn gesprek met een tuinder voor een stukje in de Buitenpost iets dat opvalt in de tuin, zoals het schaap in de boom van Leslie, de boeddha's in de tuin van Inez, het fraaie tuinontwerp in de tuin van Astrid of de kunstwerken in de tuin van Ti. Deze keer ging het andersom. Hans Hoenderdos ontfermt zich met regelmaat over ons grote tuinhok: schuren, in de menie, flink in de verf en met een speelse kwast wat extra kleur op de spijlen. Als hij daar aan het werk is raak je vanzelf met hem aan de praat. Hans blijkt veel te weten over boeken, de Middeleeuwen, het Antwerps Liedboek (studie Nederlands), weet ook veel over wijnen (heeft lang in Amsterdam een restaurant gerund en is hofleverancier van Kweeklust bij onze feestjes) en als een man met humor kende ik hem ook al door zijn geestige bijdragen aan de Buitenpost. Een grappige combinatie, vond ik. Ik wist dat hij ergens voorin links, aan het weiland huisde, maar ja, daar kom ik niet langs als ik naar mijn landje ga. Dus een afspraak gemaakt, nieuwsgierig als ik was geworden naar de tuin achter deze man. En inderdaad, een tuin met een verhaal.

Hans en zijn vrouw Marjolijn (eigenlijk andersom, want Marjolijn had als eerste een tuin in 2007) hebben de tuinen 2b en 3b. Het zijn twee tuinen met veel afwisseling, kleine paadjes, hoekjes en perkjes. Grote fruitbomen, twee soorten appel, kers, abrikoos en struiken met zacht fruit, aalbes en framboos, een grote druif. In de perken afwisselend bloemen, kruiden (nu knoflook uit de Gers, Frankrijk) en groenten. Tussen de twee tuinen in staat een kasje, voor de kweek van tomaten en voor het voortrekken van bijzondere zaden. En overall beelden. Ik kan me voorstellen dat het in de zomer met alle blad aan de bomen een klein paradijsje is.

Op de ene tuin een huisje, dat in de loop der jaren stap voor stap door Hans is verfraaid, ruime ramen, mooi uitzicht over het weiland. Een oase van rust, maar ook een werkplek voor het verwerken van al dat lekkere fruit uit de tuin tot de meest lekkere brouwsels, zoals van de appel calvados, van de druiven grappa, maar ook frambozenlikeur e.a.

Op de andere tuin staat een stevige schuur, het werkhok van Hans. Want hij is tuinier, maar ook klusser en sinds een jaar of tien beeldhouwer en vormgever. En dus staan in de tuin allerlei beelden en plastieken. Zijn eerste lessen kreeg hij van Riet Blum. Tot nu toe werkt hij vooral met steen, zijn werktafel staat buiten, mooi weer is wel een voorwaarde. Was en brons zijn materialen voor de nabije toekomst.

Hans heeft altijd een druk werkzaam leven gehad en voor zijn werk veel gereisd. Dat is ook de reden dat hij als algemeen werk het tuinhek onderhoudt, dat kan hij op zijn eigen momenten doen. Veel kwekelingen zullen Hans kennen, zijn betrokkenheid bij Kweeklust is groot. Nu hij met pensioen is heeft hij meer tijd voor het kweken van bijzondere planten en kruiden, het maken van mooie dingen en gewoon naar buiten

kijken. Het motto blijft: de tuin is er om te genieten, ook voor de Bourgondische kant van het leven.

Hakselaar 2022

Karin Merks, tuin 125

Onze jaarlijkse oergebeurtenis. Met koffie en thee van Edo. Gebak van Ellen. Wat een manier om afscheid te nemen van je takken!

Project Compost, hakselaar

Werkgroep: Tineke, Yasemin, Edo, Else

Minder karren vol kostbaar tuinafval naar de stort en minder gekochte zakken aarde. Dat is het doel van de werkgroep Compost, hakselaar.

De werkgroep, opgericht tijdens de afgelopen ALV is drie keer bij elkaar geweest. We willen ons tuinafval niet meer in grote hoeveelheden naar de stort brengen, maar zelf verwerken. Daarvoor hebben we een kleine hakselaar nodig. Uit ons onderzoek naar hakselaars blijkt: er zijn twee soorten elektrische hakselaars: een messenhakselaar, vooral geschikt om takken te hakselen, en een walshakselaar, geschikt voor takken en voor zachter tuinafval. Het gehakselde uit deze laatste machine is vooral geschikt voor de composthoop (maar ook als mulch). Een verbeterde walshakselaar is de turbinehakselaar. Deze lijkt het meest geschikt voor het gebruik dat wij voor ogen hebben.

Dan is er de vraag hoe we de hakselaar gaan gebruiken. Allereerst willen we de hakselaar voor het tuinafval van het Algemeen Werk (AW) gebruiken. Hierover overleggen we met het AW. Er kan dan een composthoop komen, alleen te gebruiken door het AW. Hierna kunnen we de hakselaar ook voor individueel gebruik inzetten: op afspraak, op vaste tijden met een deskundige hakselaar aan de machine.

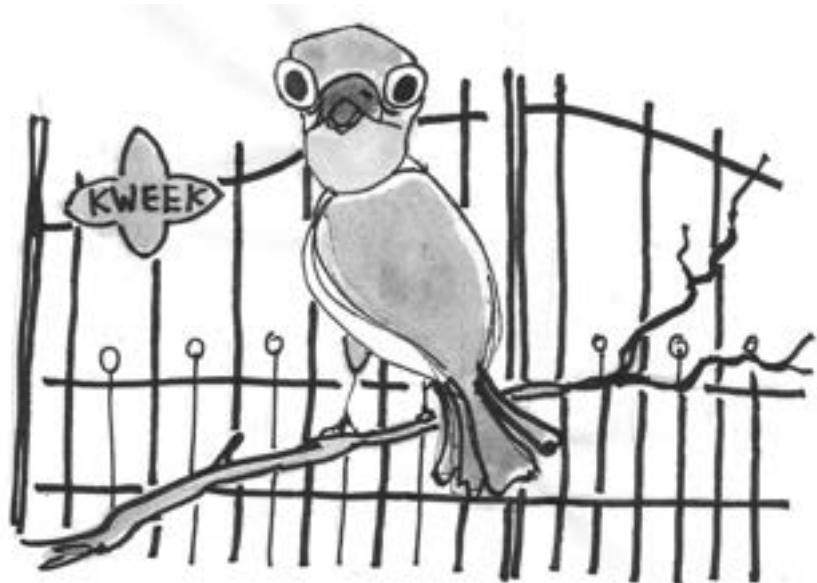
We willen het bevorderen van het composteren starten met het geven van informatie aan belangstellenden. Peter Moen zal hiertoe een cursus kunnen geven, ergens in dit voorjaar.

En nu maar hopen op composthopen!

Het Tuinhek

Verwondering

Half januari, opeens was alles wit, sneeuw op de bomen en de struiken, op de uitgebloeide bloemen. Een witte wereld. Een stil en onbetreden

Hoofdpad strekte zich voor me uit. Dan geknars van het hek, een vroege tuinder, behoedzame voetstappen op de sneeuw, de eerste sporen op het pad.

Verwondering, oog hebben voor het andere, het onbekende, het nieuwe. Ik hoor regelmatig een tuinder zeggen 'Als ik onder de spoorweg door ben, het tunneltje uit, dan ben ik in een andere wereld'. Dat geldt ook voor 'Als ik door het Tuinhek ga'.

De sneeuw heeft alweer plaats gemaakt voor voorjaarsgeuren en voorjaarskriebels. Menig tuinder kwam al even een kijkje nemen: hoe staat alles erbij, wat zal ik dit jaar eens uitproberen? Als tuinier heb je altijd wel wat te doen. Maar oh, die momenten dat je gewoon even zit te dromen, gewoon wat om je heen kijken, het moment dat je oog net getroffen wordt door die mooie lichtval, je oor net dat vogeltje hoort, de stilte ervaart. Het zijn gouden momenten op de tuin. Gun jezelf ook die tijd.

Bladeren lopen hun omtrek af
hun hangt het leven omgeven
grijst er een blad, tast hij in duister

loten wijzen richting groei
hun hangt uitlopers
knakt er één, breekt afkomst

stammen meerderen samen op
aan één hangt mijn leven
geeft deze zich naar zijn grond, ben ik gewist

blad met graten speelbal in de wind
ent mijn lijf in winterslaap
met mijn eigen opschoot.

Hans Krabbe, tuin 10c

Kom ook naar **De Tuinwinkel**
Gratis koffie!

Korting!

Kopen
 In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is.
 Bestellen via de Garant zaadlijst is ook nog eens 15% korting!

Voorraad
 Altijd in voorraad: Potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, Tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren
 U kunt ook in de winkel terecht voor het huren van de tuintrekker en het trilapparaat.

Openingstijden
 Zomermaanden (mrt t/m nov): u bent iedere zaterdagmorgen 11-12 uur van harte welkom.

Wij hopen u vaak te zien in de winkel, wij wensen u een goed, gezond en fijn tuinjaar.
 Agnes, Wil, Marianna, Edo en Wim

NOTARISWEESP
 VAN ELTEN VAN DE GRIEND

Onze notarissen, juristen en medewerkers staan altijd voor je klaar om de belangrijkste momenten van je leven goed te regelen. We staan je graag bij met gedegen advies en we wijzen je graag op eventuele juridische valkuilen die je misschien zelf niet had ontdekt.

info@notarisweesp.nl (0294) 41 31 31

Deze BuitenPost is geprint bij DSS Weesp

Achter de Grachten16, 1381 BN te Weesp

info@dssweesp.nl